

**REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE**

**KLASA: UP/II-034-02/26-01/263
URBROJ: 354-02/5-26-05
Zagreb, 27. svibnja 2026.**

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, OIB: 9585786924, u Vijeću sastavljenom od članova: Maje Kuhar, predsjednice, Sanje Badrov Ranić i Gordana Klišanića, članova, u žalbenom postupku pokrenutom po žalbi žalitelja SCAN d.o.o., Velika Gorica, OIB: 51128082595, na odluku o odabiru u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2025/S F02-0014870, ispravak objave broj: 2026/S F14-0001140, predmet nabave: nabava usluge razvoja i implementacije digitalne platforme za praćenje realizacije ciljeva, naručitelja Agencija za osiguranje radničkih tražbina, Zagreb, OIB: 04323472109, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13, 127/13, 74/14, 98/19 i 41/21) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16, 114/22, nadalje u tekstu: ZJN 2016), donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Odbija se žalba žalitelja SCAN d.o.o., Velika Gorica, kao neosnovana.
2. Odbija se zahtjev žalitelja SCAN d.o.o., Velika Gorica za naknadu troškova žalbenog postupka kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Naručitelj Agencija za osiguranje radničkih tražbina, Zagreb objavio je 31. prosinca 2025. u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje u tekstu: EOJN RH) poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2025/S F02-0014870, predmet nabave: nabava usluge razvoja i implementacije digitalne platforme za praćenje realizacije ciljeva. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda koja se određuje na temelju kriterija cijene ponude - 55 bodova te iskustva i specifičnog znanja stručnjaka - 45 bodova.

U EOJN RH naručitelj je dana 2. veljače 2026. godine objavio Ispravak - Obavijest o izmjenama ili dodatnim informacijama broj objave: 2026/S F14-0001140.

U predmetnom postupku javne nabave dostavljene su 3 (tri) ponude, koje je naručitelj ocijenio valjanima te je dana 28. travnja 2026. godine donio Odluku o

odabiru KLASA: 406-08/25-01/0038, URBROJ: 0479-1/1-26-0034, kojom je odabrao ponudu ponuditelja INSA Investment Software AG, Wallisellen, Švicarska.

Nezadovoljan predmetnom odlukom o odabiru urednu žalbu je dana 4. svibnja 2026. godine izjavio ponuditelj SCAN d.o.o., Velika Gorica.

Žalitelj u žalbi osporava zakonitost provedenog postupka pregleda i ocjene ponuda, odnosno valjanost ponude odabranog ponuditelja, kao i pravilnost bodovanja žaliteljeve ponude prema kriteriju iskustva i specifičnog znanja stručnjaka 4, a žalbenim zahtjevom traži poništenje Odluke o odabiru i naknadu troškova žalbenog postupka.

U odgovoru na žalbu naručitelj osporava osnovanost žalbenih navoda u cijelosti i predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu.

Odabrani ponuditelj nije dostavio očitovanje na žalbu i naručiteljev odgovor na žalbu.

U tijeku postupka pred Državnom komisijom izvedeni su dokazi pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala koji se sastoji od poziva na nadmetanje, dokumentacije o nabavi, Zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda s priložima, Odluke o odabiru, odabrane ponude te ostalih dokaza pribavljenih u spis žalbenog predmeta.

Žalba je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba je neosnovana.

Žalitelj navodi da je naručitelj postupio protivno članku 289. ZJN 2016 jer nije proveo valjanu provjeru neuobičajeno niske cijene. Ukazuje na ekonomsku neodrživost ponuđene cijene odabrane ponude jer je u slučaju maksimalne efikasnosti naručitelj predvidio 87.500,00 EUR / 285 čovjek-dana = 307,02 EUR/6 stručnjaka, što iznosi oko 50,00 EUR /čovjek dan/stručnjak. Ističe da tržišna cijena ICT stručnjaka u Republici Hrvatskoj za 2024./2025. godinu iznosi 400,00 - 600,00 EUR/čovjek dan ovisno o profilu. Bruto trošak jednog mid-level ICT stručnjaka iznosi minimalno 2.500,00 - 3.500,00 EUR/mjesec (uključujući doprinose i poreze), što na 20 radnih dana daje minimum 125,00 - 175,00 EUR/dan samo za rad. Na tu cijenu rada ponuditelj mora dodati overhead (upravljanje, infrastruktura, poslovanje) i profitnu maržu, čime se minimalna tržišna održiva cijena penje na ne manje od 350,00 EUR/dan, ističe žalitelj. Stoga ponuđenih 51 EUR/dan evidentno je ispod apsolutnog minimuma stvarnih troškova. Smatra da je neprihvatljivo obrazloženje niske cijene od strane odabranog ponuditelja jer nije u obrazloženju dostavio: - popis konkretnih gotovih modula koji se mogu izravno primijeniti na predmetni projekt uz dokaz o pravu njihove ponovne upotrebe i usklađenosti s uvjetom da sva IP prava nad platformom u cijelosti i ekskluzivno pripadaju naručitelju; - detaljnu financijsku razradu stvarnih troškova rada za svakog od 6 traženih stručnjaka (bruto plaće, doprinosi, overhead, marža); - konkretne, mjerljive i projektno specifične dokaze tvrdnje o 10-strukom povećanju efikasnosti AI alata za konkretne faze ovog projektnog zadatka te uzimajući u obzir značajne aktivnosti koje nije moguće izvesti bez ljudskog rada te - procjenu sati/dana po svakoj od 7 faza s obrazloženjem učinaka navedenih alata i metodologija

na konkretan opseg rada. Pasivno prihvaćanje površnog obrazloženja bez analize njegova sadržaja, ističe žalitelj, nije provjera neuobičajeno niske cijene u smislu članka 289. ZJN 2016 te prema OECD standardima transparentnosti provođenja postupaka javne nabave predstavlja visok indikator sumnje na koruptivnu radnju/aktivnost. Žalitelj se poziva na odluke Državne komisije i Presudu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske (dalje, VUS RH) vezano na postupanje u slučaju sumnje na izuzetno nisku cijenu i to: KLASA:UP/II-034-02/18-01/579, KLASA: UPI/II-034-02/20-01/313, KLASA: UP/II-034-02/21-01/1024, KLASA: UP/II-034-02/22-01/822 i Presudu VUS RH UsII-236/24 od 16. siječnja 2025.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da je zatražio obrazloženje cijene ponude odabranog ponuditelja jer njegova ponuda u iznosu od 109.375,00 EUR znatno odstupa od ostalih zaprimljenih ponuda po kojem zahtjevu je odabrani ponuditelj postupio. Dalje navodi da je sukladno članku 289. stavcima 2. i 4. ZJN 2016, ocijenio u cijelosti dostavljeno očitovanje, uzimajući u obzir sve relevantne okolnosti konkretnog slučaja, te nije utvrdio da dostavljeno obrazloženje ne objašnjava nisku razinu cijene niti je utvrdio razloge za odbijanje ponude. Ističe da se formulacija iz Zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, prema kojoj je ponuditelj „objasnio ključne elemente ponude“, odnosi na činjenicu da je ponuditelj dostavio očitovanje na zahtjev Naručitelja u kojem se osvrnuo na strukturu i elemente cijene te naveo poslovne razloge koji utječu na formiranje ponuđene cijene. Navedeno očitovanje obuhvaćalo je, između ostalog, razloge poput korištenja već postojećih rješenja i modula, primjene alata i metodologija koje povećavaju učinkovitost razvoja (AI alati), kao i organizacijske i tehnološke prednosti ponuditelja. Žalitelj pogrešno polazi od pretpostavke da je naručitelj bio dužan tražiti upravo one elemente koje žalitelj sada smatra potrebnima, primjerice detaljnu razradu bruto plaća, doprinosa, overheada i marže za svakog od šest stručnjaka. Zakon o javnoj nabavi, ističe naručitelj, propisuje obvezu traženja objašnjenja cijene i ocjenu dostavljenog objašnjenja, ali ne propisuje zatvoreni katalog dokaza koje je ponuditelj dužan dostaviti. Žalitelj nadalje proizvoljno računa cijenu po stručnjaku dijeleći ukupnu ugovornu cijenu s pretpostavljenim brojem čovjek-dana i brojem stručnjaka. Takav izračun nije propisan dokumentacijom o nabavi, ne proizlazi iz troškovnika, niti iz same prirode ugovornog odnosa te ne može biti temelj za zaključak da je ponuda neodrživa. Predmet nabave nije ugovor o ustupanju radne snage po dnevnim tarifama, nego ugovor o usluzi razvoja i implementacije digitalne platforme. Cijena ponude stoga obuhvaća organizaciju izvršenja, metodologiju rada, postojeće know-how elemente, iskustvo ponuditelja, tehnička rješenja i druge poslovne okolnosti. Dodatno, naručitelj ističe primjenom iste metodologije na ponudu žalitelja proizlazi da bi i njegova cijena po stručnjaku bila višestruko niža od „tržišnih vrijednosti“ na koje se sam Žalitelj poziva (400-600 EUR/dan), jer kod ponuđene cijene žalitelja od 181.755,00 EUR bez PDV-a prosječna dnevna cijena po projektu iznosi približno 637 EUR, podijeljeno na 6 stručnjaka iznosi 106 EUR/dan po stručnjaku, što je višestruko ispod „tržišnih vrijednosti“. Slijedom navedenog, dostavljeni navodi žalitelja ne dokazuju da je ponuda odabranog ponuditelja neodrživa, već predstavljaju subjektivnu procjenu koja nije utemeljena na konkretnim i provjerljivim podacima o troškovima predmetnog ugovora. Nadalje, naručitelj je prilikom ocjene dostavljenog obrazloženja uzeo u obzir i ukupne kapacitete i iskustvo odabranog ponuditelja, koji proizlaze iz dostavljene dokumentacije: - značajno iskustvo u provedbi projekata visoke vrijednosti, uključujući

projekte čija vrijednost prelazi 800.000 EUR, kao i iskustvo u provedbi međunarodnih projekata te angažman stručnjaka koji su sudjelovali u razvoju i implementaciji složenih informacijskih sustava. Navedene okolnosti, ističe naručitelj, dodatno potvrđuju vjerodostojnost dostavljenog obrazloženja cijene, odnosno ukazuju na postojanje organizacijskih, tehničkih i stručnih kapaciteta koji omogućuju učinkovito izvršenje ugovora uz niže troškove, što je jedna od okolnosti iz članka 289. stavka 2. ZJN 2016. Nadalje ističe da je dokumentacijom o nabavi traženo i jamstvo za uredno ispunjenje ugovora, čime je dodatno osigurana zaštita naručitelja u pogledu izvršenja ugovora. U konačnici ukazuje da odluke Državne komisije i presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, na koje se žalitelj poziva, nisu primjenjiva na konkretan slučaj, budući da se temelji na bitno drugačijem činjeničnom stanju te u nastavku odgovora na žalbu ukazuje na razlike između tih odluka i konkretnog slučaja.

Ocjenjujući osnovanost ovog navoda utvrđeno je da procijenjena vrijednost nabave iznosi 221.000,00 eura. U postupku su zaprimljene tri ponuda te cijena odabrane ponude bez PDV-a iznosi 87.500,00 eura, a cijena ponude žalitelja iznosi 181.755,00 eura, dok cijena ponude ponuditelja Horizont poslovne aplikacije d.o.o. iznosi 215.000,00 e eura.

U točki 9. Zapisnika o pregledu ocjeni ponuda, vezano za ponudu odabranog ponuditelja, naručitelj navodi slijedeće „Tijekom pregleda i ocjene ponuda Naručitelj je utvrdio da je ponuda Ponuditelja INSA Investment Software AG u iznosu od 109.375,00 EUR znatno niža od ostalih zaprimljenih ponuda (227.193,75 EUR i 268.750,00 EUR). Navedeno odstupanje predstavlja značajnu razliku u odnosu na ostale valjane ponude te je kod Naručitelja izazvalo opravdanu sumnju u mogućnost urednog izvršenja ugovora po ponuđenoj cijeni. Sukladno članku 289. Zakona o javnoj nabavi (NN 120/2016, 114/2022), Naručitelj je u slučaju kada ponuda sadržava neuobičajeno nisku cijenu dužan zatražiti od gospodarskog subjekta objašnjenje elemenata ponude koji su relevantni za razinu ponuđene cijene. Slijedom navedenog, Naručitelj je ponuditelju uputio 18.02.2026. zahtjev za dostavu pisanog obrazloženja strukture i elemenata formiranja ponuđene cijene u primjerenom roku, prije donošenja konačne odluke o odabiru. Ponuditelj je dostavio pisano obrazloženje 20.02.2026. u kojem je detaljno objasnio ključne elemente ponude.“

Nadalje, izvršen je uvid u naručiteljev zahtjev za pojašnjenjem neuobičajeno niske cijene, upućen odabranom ponuditelju 18. veljače 2026. kojim je naručitelj zatražio „pisano obrazloženje i odgovarajuće dokaze vezane uz formiranje ponuđene cijene, a osobito: - strukturu i kalkulaciju ključnih stavki troškovnika, - organizacijska i tehnička rješenja koja omogućuju nižu cijenu, - eventualne posebne uvjete ili pogodnosti kojima raspolazete, - druge okolnosti koje utječu na razinu ponuđene cijene.“ Dalje je u zahtjevu navedeno slijedeće „Napominjemo da se traži isključivo obrazloženje i dokazivanje elemenata već dostavljene ponude, bez mogućnosti izmjene iste. Ukoliko traženo obrazloženje ne bude dostavljeno u ostavljenom roku ili se dostavljene obrazloženje ocijeni nedostatnim, naručitelj će postupiti sukladno članku 289. Zakona o javnoj nabavi te može odbiti ponudu.“

Postupajući po navedenom zahtjevu odabrani ponuditelj je dana 20. veljače 2026. dostavio očitovanje u kojem navodi: „Prvo, želimo naglasiti da ne smatramo da je naša ponuđena cijena izuzetno niska, već samo da je najniža od svih ponuđenih. Ponuditelj je vrlo dobro razumio opseg i složenost projekta, obzirom detaljnost Dokumentacije o nabavi i tehničke specifikacije te projektnog zadatka s jedne strane, a s druge strane svog tridesetogodišnjeg iskustva u izradi sličnih sustava na domaćem i međunarodnom tržištu. Stoga ponuditelj nema nedoumica o svojoj sposobnosti da za

ponuđenu cijenu isporučiti cijeli sustav u punom opsegu i kvaliteti te u zadanim rokovima.

Kalkulacija cijene ponude izrađena je temeljem cijene rada stručnjaka ponuditelja te detaljne analize projektne dokumentacije i razrade potrebnih sati za izvršenje projekta, uključujući i zavisne troškove koji iz izvršenja projektnog zadatka proizlaze.

Nadalje, ponuditelj već ima gotove pojedine module potrebne za izgradnju traženog sustava, što značajno smanjuje potreban radni angažman za izvršenje cijelog projekta. Dodatno, pojašnjenje za sve stavke troškovnika - ponuditelj u radu koristi najmodernije alate temeljene na umjetnoj inteligenciji. Stručnjaci ponuditelja u svom radu koriste alate umjetne inteligencije, koji uvelike ubrzavaju pisanje programskog koda, automatski vrše njegovo testiranje i analizu i sve druge aktivnosti vezane uz posao programiranja, oni povećavaju efikasnost rada u razvoju softvera i do 10 puta. Ti alati uključuju spektar od Microsoft Copilota, preko Claude Code, Cursora, Gemini code assist, Replit, TestSprite, Playwright, Specelift, Northflank i mnogih drugih, za svaki dio projekta – pisanje koda, testiranja, analizu, pisanje tehničke dokumentacije, pisanje korisničke dokumentacije, obradu korisničkih prijava pa sve do kreiranja edukacijskih materijala. Ovi alati da povećavaju efikasnost rada i smanjuju troškove rada, svim razinama stručnjaka, da uz kreiranje manje grešaka, dovode do manjih potreba za analizom i njihovim ispravljanjem, stvaranje preglednijeg i strukturom kvalitetnijeg programskog koda, koje nadalje omogućuje i lakši proces budućeg održavanja istog, sveukupno budu višestruko učinkovitiji.

Nadalje, po pitanju efikasnosti vezane uz učinkovitost organizacije rada, želimo napomenuti da uz agilni pristup organizaciji i izvršenju zadataka (Scrum i Kanban), ponuditelj ima implementirane procese i principe Lean metodologije, vezano uz kontinuirano poboljšanje usluga i njihovih rezultata, pristupa razvoju kroz Test Driven Development (TDD), gdje se testovi pišu prije samog koda, doprinosi tome da se greške identificiraju u ranoj fazi razvoja. To smanjuje potrebu za kasnijim ispravcima, čime se poboljšava ukupna učinkovitost tima i smanjuju troškovi održavanja.

Također u svim procesima održavanja alate za automatizaciju rutinskih zadataka (npr. automatsko testiranje, deployment, monitoring) omogućava developerima da se fokusiraju na rješavanje složenijih problema, a ne na repetitivne zadatke, čime se značajno smanjuju ovi troškovi.

Uz to primjenjuje i DevOps i CI/CD (Continuous Integration / Continuous Delivery) pristup - Integracija razvojnih i operativnih timova kroz DevOps pristup omogućava bržu isporuku softvera, smanjuje vrijeme između integracija te olakšava kontinuirano testiranje i automatsko uvođenje novih verzija. Primjena CI/CD praksi pomaže u ranom otkrivanju grešaka, čime se smanjuju dodatni troškovi popravaka i omogućuje brža isporuka funkcionalnosti.

Dodatno, u organizaciji i pristupu zadacima se primjenjuju pristupi Total Quality Management (TQM), to je sveobuhvatan pristup upravljanju usmjeren na dugoročni uspjeh kroz kontinuirano poboljšanje svih aspekata poslovanja, Theory of Constraints (TOC), koji se temelji na ideji da svaki proces ima jedno ili više uskih grla koja ograničavaju ukupnu učinkovitost, PDCA (Plan-Do-Check-Act) princip, koji je ciklički model za kontinuirano poboljšanje, Continuous Improvement Process (CIP) - pristup koji naglašava stalno unaprjeđivanje svih procesa u organizaciji i druge najbolje prakse koje se primjenjuju u svjetskoj IT industriji.

Sve ove metodologije smo implementirali kroz više od dvadeset godina iskustva, kako bi postigli najvišu razinu efikasnosti u IT industriji i ono što nazivamo švicarskom kvalitetom.

Ponuditelj jamči, kako ugovorom, tako i Jamstvom za izvršenje ugovora kako će ispuniti sve ugovorne obveze u roku i po cijeni koju je dostavio u ponudi te kako se zahtijeva Dokumentacijom o nabavi.

Na kraju, naručitelj je i sam u svojoj Dokumentaciji o nabavi, u dokumentu Kriterij za odabir ponude je ekonomski najpovoljnija ponuda (ENP) smanjio značaj cijene kao kriterija odabira najpovoljnije ponude na 55%, dajući veliki značaj iskustvu stručnjaka i njihovim certifikatima te bi se stavom da su cijene u rangu ispod 55% procijenjene vrijednosti nabave ili najniže cijene drugih ponuditelja, smatrale izuzetno niskima i temeljem toga eliminirale njihove ponude, tvrtke koje uopće nemaju traženo iskustvo stručnjaka i certifikate dovele u neravnopravan tržišni položaj jer nikako ne bi mogle konkurirati kao ponuditelj.“

Članak 289. ZJN 2016 određuje da je naručitelj obvezan zahtijevati od gospodarskog subjekta da, u primjerenom roku ne kraćem od pet dana, objasni cijenu ili trošak naveden u ponudi ako se čini da je ponuda izuzetno niska u odnosu na radove, robu ili usluge. Članak 289. stavak 2. ZJN 2016 određuje da se objašnjenja gospodarskog subjekta po traženju naručitelja da objasni cijenu ili trošak naveden u ponudi mogu posebice odnositi na: 1. ekonomičnost proizvodnog procesa, pružanja usluga ili načina gradnje; 2. izabrana tehnička rješenja ili iznimno povoljne uvjete dostupne ponuditelju za isporuku proizvoda, pružanje usluga ili izvođenje radova; 3. originalnost radova, robe ili usluga koje nudi ponuditelj; 4. usklađenost s primjenjivim obvezama u području prava okoliša, socijalnog i radnog prava, uključujući kolektivne ugovore, a osobito obvezu isplate ugovorene plaće, ili odredbama međunarodnog prava okoliša, socijalnog i radnog prava navedenim u Prilogu XI. ovoga Zakona; 5. usklađenost s obvezama iz odjeljka G poglavlja 2. glave III. ovoga dijela Zakona; 6. mogućnost da ponuditelj dobije državnu potporu. Prema članku 289. stavku 4. ZJN 2016 javni naručitelj može odbiti ponudu samo ako objašnjenje ili dostavljeni dokazi zadovoljavajuće ne objašnjavaju nisku predloženu razinu cijene ili troškova, uzimajući u obzir elemente iz stavka 2. ovoga članka.

Dakle, među strankama je sporno je li naručitelj postupio protivno ZJN 2016 kada je dobiveno objašnjenje ponuđene cijene ponude odabranog ponuditelja ocijenio zadovoljavajućim. Ovo tijelo je analizirajući i ocjenjujući cjelokupni dokazni materijal ocijenilo da naručitelj, prihvaćanjem danog objašnjenja cijene ponude od strane odabranog ponuditelja, nije povrijedio odredbe članka 289. ZJN 2016.

Naime, bitno je navesti da je naručitelj pri korištenju pravnog instituta objašnjenja izuzetno niske ponude iz članka 289. ZJN 2016 obvezan odbiti ponudu samo ako objašnjenje ili dostavljeni dokazi zadovoljavajuće ne objašnjavaju nisku predloženu razinu cijene ili troška uzimajući u obzir okolnosti navedene u stavku 2. tog članka. Valja istaknuti da prednje citirana odredba ZJN 2016 ne nabraja taksativno sadržaj prihvatljivih razloga na koje se može odnositi obrazloženje kao što ni ne propisuje obvezu ponuditelju da neuobičajeno nisku cijenu obrazlaže primjerice detaljnom razradom bruto plaća, doprinosa, overheada i marže za svakog stručnjaka, kako to smatra žalitelj, već se dano obrazloženje može sastojati od obrazloženja koje se odnosi na proizvodni proces, izabrana tehnička rješenja, povoljne uvjete dostupne ponuditelju i slično.

Valja napomenuti da je odabrani ponuditelj u svojem objašnjenju cijene jasno naveo da će za ponuđenu cijenu isporučiti cijeli sustav u punom opsegu i kvaliteti te u zadanim rokovima, iz čega je osnovano naručitelj zaključio da odabrani ponuditelj potvrđuje da može pružiti usluge koje su predmetom nabave po cijeni istaknutoj u ponudi.

Nadalje, naručitelj je detaljno i argumentirano obrazložio, a koju argumentaciju kao takvu prihvaća i ovo žalbeno tijelo, da se u objašnjenju ponuđene cijene ponude odabrani ponuditelj osvrnuo na strukturu i elemente cijene te naveo poslovne razloge koji utječu na formiranje ponuđene cijene. Navedeno očitovanje obuhvaćalo je, između ostalog, razloge poput korištenja već postojećih rješenja i modula, primjene alata i metodologija koje povećavaju učinkovitost razvoja (AI alati), kao i organizacijske i tehnološke prednosti ponuditelja. Ovo je tijelo pri ocjeni žalbenog navoda osobito uzelo u obzir činjenicu da žalitelj u žalbenom navodu iznosi metodologiju izračuna prema kojem je odabrani ponuditelj odredio cijenu rada stručnjak po danu u iznosu od cca 50 eura, dok je tržišna vrijednost rada ICT stručnjaka ovisno o profilu od 400- 600 eura čovjek/dan, međutim primjenom iste metodologije, cijena ponude žalitelja bi iznosila 106 EUR/dan po stručnjaku, što je, također, ispod tržišne vrijednosti. S tim u svezi potrebno je navesti da je u pravu je naručitelj kada navodi da žalitelj računa cijenu po stručnjaku dijeleći ukupnu ugovornu cijenu s pretpostavljenim brojem čovjek/dana i brojem stručnjaka, a takav način izračuna nije propisan dokumentacijom o nabavi, ne proizlazi iz troškovnika, niti iz same prirode ugovornog odnosa. Bitan argument naručitelja tiče se same prirode predmeta nabave jer je u pitanju ugovor o usluzi razvoja i implementacije digitalne platforme, a ne ugovor o ustupanju radne snage po dnevnim tarifama.

Nadalje, žalitelj je stava da bi objašnjenje cijene ponude odabranog ponuditelja bilo valjano i prihvatljivo ukoliko bi isto sadržavalo analizu kojom bi naručitelj: procijenio ekonomsku utemeljenost tvrdnje o gotovim modulima; verificirao realnost tvrdnje o 10-strukom povećanju efikasnosti AI alata; izračunao stvarne troškove angažmana 6 stručnjaka; ocijenio usklađenost gotovih modula s uvjetom ekskluzivnog vlasništva IP prava naručitelja), a budući da u konkretnom slučaju objašnjenje ponude ne sadrži navedene elemente, naručitelj nije proveo valjanu analizu ponude, već je samo pasivno prihvatio dostavljeno objašnjenje.

S tim u svezi prema ocjeni ovog tijela naručitelj je postupao u okviru zakonske ovlasti kada je prihvatio obrazloženje odabranog ponuditelja koje se odnosi na kalkulaciju njegove cijene, te je u okviru zakonskih ovlasti na temelju vlastite ocjene utvrdio da dostavljeno obrazloženje ne predstavlja razumnu i vjerodostojnu osnovu za zaključak o održivosti ponuđene cijene.

Budući da je u konkretnom slučaju naručitelj objašnjenje cijene odabranog ponuditelja ocijenio zadovoljavajućim i za njega dostatnim da ga uvjeri da usluge koje su predmet nabave odabrani ponuditelj može pružiti po ponuđenoj cijeni, a žalitelj u žalbi iznosi svoje procjene i tvrdnje za koje ovo tijelo nije našlo osnovu u odredbama dokumentacije o nabavi, niti u ZJN 2016, a cijeneći odgovor naručitelja kojim je detaljno obrazložio prihvatljivost obrazloženja cijene odabrane ponude, uzimajući u obzir sve okolnosti konkretnog slučaja, po ocjeni ovog tijela naručitelj je u žalbenom postupku uspješno otklonio prigovor žalitelja, pa je žalbeni navod ocijenjen neosnovanim.

Vezano za pozivanje žalitelja na rješenja ovog tijela i Presudu VUS-a RH, utvrđeno je da se ne radi o istom činjeničnom i pravnom stanju, kao u ovom postupku javne nabave. Rješenje Državne komisije KLASA: UP/II-034-02/18-01/579, odnosi se na situaciju u kojoj je ponuditelj zamijenio gospodarski subjekt na čiju se sposobnost oslonio radi dokazivanja tehničke i stručne sposobnosti. U rješenju KLASA: UP/II-034-02/20-01/313 ocjenjivana je zakonitost izmjena dokumentacije o nabavi kojom je

naručitelj odredio uvjete temeljnim kojih će ponuditelj biti isključen iz postupka i kojom je propisano da Izjava kojom gospodarski subjekt potvrđuje na nije u stečaju ne smije biti starija od dana objave poziva na nadmetanje. Rješenjem Klasa: UP/II-034-02/21-01/1024 odbačena je žalba kao nepravodobna i neuredna. U rješenju KLASA: UP/II-034-02/22-01/822 predmet žalbe je bila zakonitost Odluke o poništenju postupka javne nabave iz razloga nedostatnosti sredstava za realizaciju predmetnog postupka uslijed povećanje troškova plina, struje i tjelesne zaštite, što nije predmet žalbe u ovom slučaju. Presudu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske UsII-236/24 od 16. siječnja 2025. se odnosi na situaciju prema ocijeni Suda, u kojoj se tužitelj (prethodno žalitelj) pri izradi ponude nije postupao s dužnom pažnjom i nije pridržavao uvjeta iz dokumentacije o nabavi i nije dokazao svoju tehničku i stručnu sposobnost, a tuženik nije bio u obvezi primijeniti odredbu članka 293. ZJN 2016. Stoga, pravna shvaćanja Državne komisije iz spomenutih rješenja, nisu primjenjiva u opisanim okolnostima i činjeničnim utvrđenjima ovog žalbenog postupka.

Žalitelj navodi da je naručitelj povrijedio odredbe članka 291. i članka 390. ZJN 2016 jer nije proveo odgovarajuću provjeru financijske i tehničke odnosno stručne sposobnosti podugovaratelja Alpha Score d.o.o., osobito uzimajući u obzir da isti sudjeluje u izvršenju ugovora u značajnom opsegu te da se odabrani ponuditelj na njegove kapacitete oslanja. Navodi da je svrha uvjeta sposobnosti osigurati da subjekt koji će stvarno izvoditi projekt ima financijsku snagu i tehničko iskustvo, pa kada 90% projekta izvodi subjekt čija sposobnost nije provjerena na način propisan zakonom, naručitelj je zaobišao smisao provjere sposobnosti. Posebno je relevantno da dokumentacija o nabavi zahtjeva da sva IP prava nad platformom u cijelosti i ekskluzivno pripadaju Naručitelju. U situaciji gdje 90% posla izvodi podugovaratelj koji nije direktna ugovorna strana s naručiteljem, navedeno predstavlja značajan rizik za naručitelja a koji nije pojašnjen niti opravdan, ističe žalitelj.

Naručitelj u odgovoru na žalbu u bitnom navodi da iz odredbi ZJN 2016 i to članka 273., članka 274. i članka 275.) proizlazi da se obveza provjere odnosi na relevantne kriterije sposobnosti u opsegu u kojem se Ponuditelj na njih oslanja, a ne na cjelokupnu sposobnost takvog subjekta. Iz dostavljene ponude proizlazi da je odabrani ponuditelj INSA Investment Software AG naveo gospodarski subjekt Alpha Score d.o.o. kao podugovaratelja te označio da se na njegove kapacitete oslanja u dijelu koji se odnosi na stručne kadrove i popis glavnih usluga. Naručitelj ističe da je upravo u tom opsegu oslanjanja u ponudi dostavljena relevantna dokumentacija. odabrani ponuditelj je dokazao raspolaganje kapacitetima podugovaratelja dostavom podataka o stručnjacima (certifikati i životopisi stručnjaka) te dostavom dokumenta »Popis glavnih usluga". Stoga je netočan navod žalitelja da za podugovaratelja Alpha Score d.o.o. nije dostavljen popis referentnih usluga, budući da iz ponude jasno proizlazi da su takvi podaci dostavljeni te da odgovaraju opsegu oslanjanja. Također, uvidom u ponudu utvrđeno je da je odabrani ponuditelj uvjet tehničke i stručne sposobnosti, koji se odnosi na dostavu popisa glavnih usluga, u cijelosti dokazao vlastitim referencama, neovisno o podacima koji se odnose na podugovaratelja. U odnosu na financijsku sposobnost, odnosno uvjet prosječnog godišnjeg prometa, Naručitelj ističe da se iz ponude ne utvrđuje oslanjanje na kapacitete podugovaratelja u tom dijelu, već se oslanjanje odnosi isključivo na stručne kadrove i tehničko iskustvo. Slijedom toga, sukladno članku 273. i članku 275. ZJN 2016, naručitelj nije bio dužan provjeravati financijsku sposobnost podugovaratelja niti tražiti dokaze o njegovom prometu, budući da isti nije bio predmet oslanjanja.

Ispitujući osnovanost žalbenog navoda utvrđeno je da je u kriteriju za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta naručitelj odredio slijedeće uvjete sposobnosti za ponuditelja: - Financijsku i ekonomsku sposobnost: prosječni godišnji promet od najmanje 200.000,00 EUR u posljednje 3 financijske godine (članak 258. st. 1. toč. 1. ZJN 2016) i - Tehničku i stručna sposobnost: uredno izvršenje najmanje jedne (1), a najviše tri (3) usluge koje su iste ili slične predmetu nabave u zbrojenoj minimalnoj vrijednosti procijenjene vrijednosti nabave bez PDV-a.

Nadalje, dokumentacijom o nabavi propisane su osnove za isključenje, i to točkom 4.1. Osnove povezane s kaznenim presudama i točkom 4.2. Osnove povezane s plaćanjem poreza i obveza za mirovinsko i zdravstveno osiguranje. U obje točke naručitelj je naveo da provjerava okolnosti iz te točke (točke 4.1. i točke 4.2.) za podugovaratelja, te da je gospodarski subjekt dužan dostaviti ispunjeni ESPD obrazac podugovaratelja.

U točki 7. Kriterija za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta propisano je, između ostalog, da ukoliko naručitelj utvrdi da postoji osnova za isključenje podugovaratelja, zatražit će od gospodarskog subjekta zamjenu tog podugovaratelja u primjerenom roku, ne kraćem od 5 dana. U točki 6. Kriterija za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta koji se odnosi na oslanjanje na sposobnost drugog gospodarskog subjekta propisano je: „Naručitelj je obavezan provjeriti ispunjavaju li drugi subjekti na čiju se sposobnost gospodarski subjekt oslanja relevantne kriterije za odabir gospodarskog subjekta te postoje li osnove za njihovo isključenje“.

Sukladno članku 273. stavku 1. ZJN 2016 gospodarski subjekt može se u postupku javne nabave radi dokazivanja ispunjavanja kriterija za odabir gospodarskog subjekta iz članaka 258. i 259. Zakona osloniti na sposobnost drugih subjekata, bez obzira na pravnu prirodu njihova međusobnog odnosa. Stavkom 2. istoga članka propisano je da se gospodarski subjekt može u postupku javne nabave osloniti na sposobnost drugih subjekata radi dokazivanja ispunjavanja kriterija koji su vezani uz obrazovne i stručne kvalifikacije iz članka 268. stavka 1. točke 8. ovoga Zakona ili uz relevantno stručno iskustvo, samo ako će ti subjekti izvoditi radove ili pružati usluge za koje se ta sposobnost traži.

Sukladno članku 275. stavku 1. ZJN 2016 javni naručitelj obavezan je provjeriti ispunjavaju li drugi subjekti na čiju se sposobnost gospodarski subjekt oslanja relevantne kriterije za odabir gospodarskog subjekta te postoje li osnove za njihovo isključenje.

Potrebno je navesti da žalitelj ukazuje na povredu odredbe članka 390. ZJN 2016 (Oslanjanje na sposobnosti drugih subjekata) koja nije primjenjiva u ovom slučaju jer se odnosi na sektorske naručitelje.

Iz dostavljene ponude proizlazi da je odabrani ponuditelj naveo gospodarski subjekt Alpha Score d.o.o. kao podugovaratelja te označio da se na njegove kapacitete oslanja u dijelu koji se odnosi na: 1. stručnjake (Natalija Šarlija, Antonio Krizmanić i Nikolina Ištuk) i 2. Popis glavnih usluga te da je za isti gospodarski subjekt u ponudi dostavio relevantne dokumente. Naime, za imenovane stručnjake dostavio je certifikate i životopise stručnjaka te je dostavio i Popis glavnih usluga.

Kod ocjene ovog žalbenog navoda prije svega treba reći da iz ZJN 2016 proizlazi da se obveza provjere odnosi na relevantne kriterije sposobnosti u opsegu u kojem se ponuditelj na njih oslanja, a ne na cjelokupnu sposobnost tog gospodarskog subjekta. U konkretnom slučaju naručitelj je proveo provjeru sposobnosti u opsegu koji odgovara stvarnom oslanjanju odabranog ponuditelja na kapacitete podugovaratelja, te da su za taj opseg dostavljeni odgovarajući dokazi.

Naime, odabrani ponuditelj je dokazao raspolaganje kapacitetima podugovaratelja dostavom dokumenta „Popis glavnih usluga“. Stoga je netočan navod žalitelja da za podugovaratelja Alpha Score d.o.o. nije dostavljen popis referentnih usluga, budući da iz ponude jasno proizlazi da su takvi podaci dostavljeni. Nadalje, naručitelj nije bio dužan provjeriti ekonomsku i financijsku sposobnost podugovaratelja, kako to pogrešno smatra žalitelj, budući da ista nije bila predmet oslanjanja. Osim toga, bitno je navesti da je naručitelj u konkretnom slučaju sukladno članku 275. stavku 1. ZJN 2016 provjerio nepostojanje osnova za isključenje za podugovaratelja, čime je u potpunosti ispunjena zakonska obveza u odnosu na taj subjekt. Slijedom navedenog, ovo tijelo ocjenjuje da naručitelj nije počinio povredu ZJN 2016, na koju ukazuje žalitelj, pa je žalbeni navod ocijenjen neosnovanim.

Žalitelj navodi da mu je naručitelj neosnovano oduzeo 3 boda prilikom bodovanja ključnog stručnjaka 4 (Risk Management) jer je priznao jedan dovršeni projekt i dodijelio 3 boda, a nije priznao još dva navedena projekta, što bi iznosilo ukupno 6 bodova, pri čemu nije primijenio institut pojašnjenja ponude iz članka 293. ZJN 2016. U bitnom ističe da je nominirani stručnjak 4 - Zoran Sikora, diplomirani inženjer matematike (PMF Zagreb) s postdiplomskim studijem Mathematical Finance na Oxfordu, u životopisu naveo 3 dovršena projekta, uključujući i dva projekta koja naručitelj nije prihvatio: Projekt 1: Uvođenje sustava upravljanja operativnim rizikom (dovršen: DA), naručitelj: Privredna banka Zagreb, uloga stručnjaka: Glavni analitičar rizika, Stupac u obrascu životopisa „Projekt obuhvaća predmet nabave/kriterij za bodovanje prema ENP“: NE; Projekt 2: Usklađivanje s regulativom EU iz područja upravljanja rizicima (dovršen: DA), naručitelj: Hrvatska poštanska banka, uloga stručnjaka: Izvršni direktor Sektora upravljanja rizicima, Stupac „Projekt obuhvaća predmet nabave/kriterij za bodovanje prema ENP“: NE.

Navodi da se u obrascu životopisa, stupac 'Projekt obuhvaća predmet nabave (DA ili NE) odnosno kriterij za bodovanje prema ENP' odnosi na to pokriva li projekt predmet nabave u cjelini, tj. je li to bio projekt razvoja i implementacije digitalne platforme slične predmetu nabave. Taj stupac je opći pokazatelj koji ponuditelji popunjavaju za svakog stručnjaka. Međutim, kriterij bodovanja za Stručnjaka 4, glasi: "Broj dovršenih projekata na kojima je stručnjak bio zadužen za identifikaciju i upravljanje rizicima u razvoju i implementaciji informacijskih sustava." Dakle, propisani kriterij traži da je stručnjak bio zadužen za upravljanje rizicima u IS kontekstu, a ne da je cijeli projekt bio razvoj digitalne platforme. Žalitelj smatra da je naručitelj postupio protivno odredbi članka 293. ZJN 2016 i načelu jednakog tretmana jer je žalitelju oduzeo 3 boda bez traženja pojašnjenja. Navodi da ako je naručitelj uočio da Projekti 1 i 2 po njegovoj ocjeni ne zadovoljavaju kriterij, trebao je postupiti sukladno odredbi članka 293. ZJN 2016 i tražiti pojašnjenje. Ističe da naručitelj ni uz to nije obrazložio zašto Projekti 1 i 2 nisu uzeti u obzir, koji dio životopisa nije zadovoljio uvjet, ni zašto žalitelju nije pružena mogućnost pojašnjenja. Žalitelj navodi da je time naručitelj prekršio zakonsku obvezu iz članka 293. st. 3. ZJN 2016. Ističe da se povreda načela jednakog tretmana ogleda u tome što je naručitelj pozvao odabranog ponuditelja na pisano pojašnjenje niske cijene (18.02.2026.), pozvao Horizont poslovne aplikacije d.o.o. na dopunu formalne izjave (18.02.2026.), ali c) Žalitelju nije pružio nikakvu mogućnost pojašnjenja relevantnosti Projekata 1 i 2 za kriterij Stručnjaka 4., koji evidentno zadovoljavaju propisane uvjete.

U odgovoru na žalbu naručitelj osporava opisani žalbeni navod pri čemu u bitnom navodi da nije bilo dovoljno navesti općenito iskustvo iz područja upravljanja rizicima, već je bilo potrebno dokazati specifično iskustvo koje se odnosi na

identifikaciju i upravljanje rizicima u razvoju i implementaciji informacijskih sustava. Dakle, navodi da se nije bodovalo opće upravljanje operativnim, financijskim ili regulatornim rizicima, već isključivo iskustvo povezano s razvojem i implementacijom informacijskih sustava. Naručitelj ističe da je prilikom pregleda i ocjene ponude ocijenio dostavljene podatke iz životopisa stručnjaka te priznao samo one projekte iz kojih je bilo jasno i nedvojbeno razvidno ispunjenje svih elemenata propisanog podkriterija, te da projekti za koje iz dostavljenog životopisa nije bilo razvidno da uključuju identifikaciju i upravljanje rizicima upravo u kontekstu razvoja i implementacije informacijskih sustava nisu mogli biti bodovani. Dodatno, naručitelj ističe da je u dostavljenom životopisu stručnjaka žalitelja za predmetne projekte izričito naznačeno da isti ne obuhvaćaju iskustvo koje se odnosi na predmetni kriterij za bodovanje (ENP). Dakle, žalitelj je sam u ponudi naznačio da se navedeni projekti ne odnose na iskustvo koje se boduje prema propisanom podkriteriju. U takvoj situaciji naručitelj nije bio ovlašten niti dužan tumačiti dostavljene podatke suprotno izričitom navodu ponuditelja, niti pretpostavljati postojanje elemenata koji iz ponude ne proizlaze (Prilog 7. Životopis stručnjaka Zoran Sikore). U konkretnom slučaju, naknadno pojašnjavanje projekata radi ostvarivanja dodatnih bodova značilo bi upravo izmjenu i dopunu ponude u dijelu kriterija za odabir, odnosno omogućavanje žalitelju da nakon isteka roka za dostavu ponuda sadržajno poboljša svoju ponudu. Takvo postupanje bilo bi protivno načelu jednakog tretmana i transparentnosti te izričito zabranjeno navedenom odredbom zakona. Naručitelj dodatno ističe da je u odnosu na sve ponuditelje postupao na jednak način. U situacijama kada pojedini projekti ili reference nisu ispunjavali uvjete za bodovanje, naručitelj nije tražio pojašnjenja, već za iste nije dodjeljivao bodove. Suprotno postupanju koje predlaže žalitelj, traženje pojašnjenja samo u njegovom slučaju predstavljalo bi povredu načela jednakog tretmana ponuditelja.

Ocjenjujući žalbeni navod utvrđeno je da točka 3. opisuje predmet nabave kao nabava usluge razvoja i implementacije digitalne platforme za praćenje realizacije ciljeva. Zatim, u kriteriju za odabir ponude navedeno je da je kriterij za odabir ponude ekonomski najpovoljnija ponuda (ENP). Naručitelj je dalje propisao da će uspoređivati cijene ponuda s PDV-om s obzirom na to da ne može koristiti pravo na pretporez. Maksimalan broj bodova koji ponuditelj može ostvariti je: 100. Ekonomski najpovoljnija ponuda utvrđuje se na temelju: cijene 55 bodova i kvalitete: iskustvo i specifična znanja stručnjaka 45 bodova. Kod kriterija: Iskustvo i specifična znanja stručnjaka naručitelj je propisao da se ovim kriterijem ocjenjuje prethodno iskustvo stručnjaka, koji će biti uključeni u provedbu ugovora o uslugama. Tako je za stručnjaka za upravljanje rizicima informacijskih sustava (Risk Management) određeno da se boduje broj dovršenih projekata na kojima je stručnjak bio zadužen za identifikaciju i upravljanje rizicima u razvoju i implementaciji informacijskih sustava, pa je tako propisano da se za 0 projekata dodjeljuje 0 bodova, 1 projekt — 3 boda, 2 i više projekata — 6 bodova.

Dalje je propisano „Kao dokaz iskustva stručnjaka ponuditelj u ponudi dostavlja kako slijedi: - Iskustvo stručnjaka se dokazuje životopisom koji moraju biti priloženi uz ponudu. Životopis mora sadržavati jasne navode i opise profesionalnog iskustva, uključujući popis projekata na kojima je stručnjak radio. Za svaki projekt u životopisu potrebno je navesti kontakt podatke referentnog naručitelja - korisnika projekta (Obavezno: naziv referentnog naručitelja - korisnika projekta, ime i prezime kontakt osobe kod referentnog naručitelja - korisnika projekta, e-mail kontakt osobe).

Naručitelj zadržava pravo provjere podataka putem navedenih kontakata. Životopis mora sadržavati izjavu da potpisnik pod materijalnom i kaznenom odgovornošću potvrđuje istinitost navoda iz životopisa; -Važeći certifikati.

Ukoliko životopis stručnjaka odnosno preslika certifikata nisu dostavljeni u ponudi, istoj će biti dodijeljeno 0 (nula) bodova za relevantni kriterij. Iz dostavljenog životopisa moraju biti razvidne sve tražene informacije, a ukoliko informacije nisu jasne i nedvojbene, Naručitelj zadržava pravo ne dodijeliti bodove za pojedini kriterij; Pojedinom ponuditelju utvrdit će se točan broj bodova po svakom pojedinom podkriteriju temeljem načina dodjeljivanja bodova određenog u tablicama.

Uvidom u ponudu žalitelja utvrđeno je da je na poziciju Stručnjaka za upravljanje rizicima informacijskih sustava (Risk Management) nominirao Zorana Sikoru, diplomirani inženjer matematike te su u dostavljenom životopisu stručnjaka navedena 3 (tri) dovršena projekta: Projekt 1: Uvođenje sustava upravljanja operativnim rizikom (dovršen: DA) naručitelj: Privredna banka Zagreb, uloga stručnjaka: Glavni analitičar rizika, Stupac u obrascu životopisa „Projekt obuhvaća predmet nabave/ odnosno kriterij za bodovanje prema ENP“: NE; Projekt 2: Usklađivanje s regulativom EU iz područja upravljanja rizicima (dovršen: DA), Naručitelj: Hrvatska poštanska banka, Uloga stručnjaka: Izvršni direktor Sektora upravljanja rizicima, Stupac „Projekt obuhvaća predmet nabave/ odnosno kriterij za bodovanje prema ENP“: NE; Projekt 3: Uvođenje sustava za upravljanje operativnim rizikom (dovršen: DA), naručitelj: Hrvatska poštanska banka, uloga stručnjaka: Izvršni direktor Sektora upravljanja rizicima, Stupac „Projekt obuhvaća predmet nabave/ odnosno kriterij za bodovanje prema ENP“: DA.

U točki 9. Zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda u odnosu na ponudu žalitelja naručitelj je naveo slijedeće „U dostavljenim informacijama i dokumentaciji u ponudi nisu utvrđene nejasnoće i nedostaci te nije bilo potrebno primijeniti institut pojašnjenja ili upotpunjavanja iz članka 293. ZJN 2016.“ Nadalje, u predmetnom Zapisniku za Stručnjaka za upravljanje rizicima informacijskih sustava (Risk Management) naručitelj je naveo slijedeće „a) 1 dovršen projekt na kojima je stručnjak bio zadužen za identifikaciju i upravljanje rizicima u razvoju i implementaciji informacijskih sustava – 3 boda ostvarena; b) Posjeduje važeći certifikat iz područja upravljanja rizicima (ISO 31000 Risk Manager, EOQ Risk Manager, CRISC, ili jednakovrijedno) – 2 boda ostvarena. Ukupno bodova za stručnjaka – 5.“

Među strankama je sporno je li naručitelj pravilno postupio kada nije bodovao dva projekta/reference žaliteljevog stručnjaka Zorana Sikore (Projekt 1: Uvođenje sustava upravljanja operativnim rizikom, naručitelja Privredna banka Zagreb i Projekt 2. Usklađivanje s regulativom EU iz područja upravljanja rizicima, naručitelja Hrvatska poštanska banka) odnosno je li postupio pravilno kada u odnosu na te dvije sporne reference nije primijenio odredbu članka 293. stavka 1. ZJN 2016.

Mjerodavno pravo čine odredbe članka 280. stavka 4, članka 290. stavka 1. i članka 293. ZJN 2016.

Prema ocjeni ovoga tijela, naručitelj je u konkretnom slučaju u odnosu na žaliteljevu ponudu postupio sukladno dokumentaciji o nabavi i nije trebao primijeniti institut pojašnjenja iz članka 293. stavka 1. ZJN 2016. Svoje shvaćanje Državna komisija temelji na sljedećem.

Iz dokumentacije o nabavi jasno proizlazi da nije bilo dovoljno navesti općenito iskustvo iz područja upravljanja rizicima, već je bilo potrebno dokazati specifično iskustvo koje se odnosi na identifikaciju i upravljanje rizicima u razvoju i implementaciji informacijskih sustava, a za ova dva projekta nije navedeno da se odnose na iskustvo

povezano s razvojem i implementacijom informacijskih sustava. Nadalje, iz dokumentacije o nabavi proizlazi da iz dostavljenog životopisa moraju biti razvidne sve tražene informacije, a ukoliko informacije nisu jasne i nedvojbene, naručitelj zadržava pravo ne dodijeliti bodove za pojedini kriterij. Potrebno je istaknuti da je predložak životopisa iz dokumentacije o nabavi jasno propisivao koje podatke je potrebno navesti za svaki projekt, uključujući opis projekta, ulogu stručnjaka i povezanost s predmetom nabave odnosno s kriterijem za bodovanje prema ENP. S tim u svezi žalitelj pogrešno smatra da se stupac u životopisu koji glasi 'Projekt obuhvaća predmet nabave (DA ili NE) odnosno kriterij za bodovanje prema ENP' odnosi na to pokriva li projekt predmet nabave u cjelini, tj. je li to bio projekt razvoja i implementacije digitalne platforme slične predmetu nabave. Žalitelj je naime, izostavio dio odredbe koji se odnosi na kriterij za bodovanje prema ENP. Kao što je prethodno navedeno, kriterij iskustva i specifičnog znanja stručnjaka za upravljanje rizicima informacijskih sustava (Risk Management) je „broj dovršenih projekata na kojima je stručnjak bio zadužen za identifikaciju i upravljanje rizicima u razvoju i implementaciji informacijskih sustava“.

Žalitelj je u dostavljenom životopisu stručnjaka za predmetne projekte izričito naznačio da isti ne obuhvaćaju predmet nabave odnosno kriterij za bodovanje prema ENP jer je upisao „Ne“, za razliku od projekta 3. Uvođenje sustava za upravljanje operativnim rizikom naručitelja Hrvatska poštanska banka, gdje je u stupac „Projekt obuhvaća predmet nabave/ odnosno kriterij za bodovanje prema ENP“ upisao „Da“. Naručitelj je u opisanoj situaciji pravilno zaključio da predmetna dva projekta ne udovoljavaju kriteriju za bodovanje prema ENP, pa nije po toj osnovi dodijelio bodove stručnjaku za upravljanje rizicima informacijskih sustava. Prema ocjeni ovog tijela naručitelj je u Zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda valjano objasnio neprimjenu odredbe članka 293. ZJN 2016. S tim u svezi naručitelj je odgovoru na žalbu pravilno objasnio da u takvoj situaciji nije bio ovlašten niti dužan tumačiti dostavljene podatke suprotno izričitom navodu odabranog ponuditelja, niti pretpostavljati postojanje elemenata koji iz ponude ne proizlaze. Dakle, iz svega navedenog proizlazi da je naručitelj pravilno valorizirao žaliteljevu ponudu u pogledu spornih referenci predloženog stručnjaka za upravljanje rizicima informacijskih sustava i u tom dijelu nije bilo nejasnoća, pa da u tom smislu nije bilo ni mjesta primjeni članka 293. ZJN 2016. Stoga su žalbeni navodi ocijenjeni neosnovanima.

Nadalje, među strankama je isto tako sporno je li naručitelj neprimjenom instituta pojašnjenja u odnosu na sporna dva projekta stručnjaka Zorana Sikoru povrijedio načelo jednakog tretmana. Za odlučivanje o žalbenom navodu bitno je navesti što je zapravo suština tog načela - da se u usporedivim situacijama ne postupa na različit način i da se u različitim situacijama ne postupa na jednak način, osim ako takvo postupanje nije objektivno opravdano. Uvidom u spis predmeta ovo je tijelo utvrdilo da je naručitelj od odabranog ponuditelja zatražio obrazloženje neuobičajeno niske cijene temeljem članka 289. ZJN 2016, od ponuditelja Horizont poslovne aplikacije d.o.o. tražena je dopuna izjave o ispunjavanju uvjeta temeljem odluka i uredbi Vijeća Europske unije. Kao što je prethodno utvrđeno naručitelj u odnosu na ponudu žalitelja u dijelu bodovanja iskustva i specifičnog znanja stručnjaka za upravljanje rizicima informacijskih sustava (Risk Management) nije imao osnove za traženje pojašnjenja, već je bodovao ponudu sukladno dokumentaciji o nabavi. Dakle, ne radi se o nejednakoj primjeni instituta pojašnjenja iz članka 293. ZJN 2016. Stoga, ovo tijelo ocjenjuje da naručitelj u konkretnom slučaju nije prekršio načelo jednakog

tretmana jer se ne radi o usporedivim situacijama u kojima naručitelj nije postupio na jednak način. Stoga je ovaj dio žalbenog navoda neosnovan.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. stavka 1. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede iz članka 404. stavka 2. toga Zakona, nisu utvrđene osobito bitne povrede postupka.

Slijedom svega navedenog, na temelju odredbe članka 425. stavka 1. točke 3. ZJN 2016, žalba žalitelja na Odluku o odabiru odbija se kao neosnovana, kako je i odlučeno u točki 1. izreke ovoga rješenja.

Žalitelj je postavio zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 1.320,00 eura, koji iznos se odnosi na trošak uplaćene naknade za pokretanje žalbenog postupka.

S obzirom na to da je žalba neosnovana, sukladno odredbi članka 431. stavka 4. ZJN 2016, žalitelju ne pripada pravo na naknadu troškova žalbenog postupka. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki 2. izreke ovog rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava.

PREDSJEDNICA

Maja Kuhar